

i øvrigt skal jeg ikke gaa ind paa, hvad der blev sagt af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds: Jeg fastholder, at de Tegn, der er: Kassebeholdningens Størrelse, Stillingen efter de 11 Maaneders Forløb, tyder paa, at Indtægt og Udgift omtrent vil svare til hinanden. Videre tør jeg ikke gaa i mine Udtalelser.

Dernæst skal jeg takke det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) for hans Udtalelser, som paa visse Punkter ganske sluttede sig til mine. Hvad det ærede Medlem sagde om Kassebeholdningen, er jeg enig i. Kassebeholdningen bestaar af 5 Afdelinger, den har 2 for mange. Det har været og er vedblivende min Bestræbelse at fjerne disse 2 Afdelinger, og jeg mener, at det ogsaa vil være en fremtidig Finansministers Bestræbelser. Med Hensyn til det døde Punkt i Kassebeholdningen, de ikke afsættelige Papirer; er der truffet Aftale med Statsanstalten for Livsforsikring, hvorefter den efterhaanden overtager dem, og dermed vil de blive fjernet. Med Hensyn til Laanet til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, som nu ikke afbetales paa een Gang, maa jeg sige, at jeg har faaet Tilslutning fra det høje Folketings Finansudvalg og det høje Landstings Finansudvalg — det tør jeg maaske sige til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), som ankede, om end blidt, over, at man ikke altid søger begge Finansudvalg — til at give Den sjællandske Bondestands Sparekasse andre Betalingsvilkkaar end dem, man oprindeligt havde tænkt. Jeg maa endelig udtale min Glæde over, at det ærede Medlem ligesom det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds finder det berettiget, naar jeg mener, at Staten nu maa afgøre det Laan med Nationalbanken, som Frederiks Hospital i sin Tid har afsluttet.

Jørgen Berthelsen: I Henhold til de Udtalelser, som er fremsatte af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, er det jo altsaa nu givet, at Forbindelsen mellem Kalundborg og Aarhus eller Sjælland og Jylland skal overgaa til Statsdrift. Der synes at kunne være Udsigt til, at netop den Omstændighed, at dette fastslaas, vil have til Følge, at den Forbindelse, vi har haft mellem Frederikshavn og Gøteborg, helt vil ophøre. Det vil vist være vanskeligt for Frederikshavn, for denne lille By, at kunne faa en Ordning i Stand, hvorved vi kan have en daglig Forbindelse som den, vi hidtil har haft. Resultatet

vil altsaa blive, at der ingen Forbindelse med Statsstøtte eller Statsdrift er mellem Danmark og det nordlige Sverige og Norge, før vi kommer til Helsingør og Helsingborg, og Forholdet har i lange Tider været saaledes, at man fra Statsbanestyrelsens Side har gjort, hvad der kunde gøres, for at trække den Trafik, som naturligt hører hjemme den Vej over det nordlige Jylland, over til København. Jeg vil meget henstille til den højtærede Trafikminister, hvis der fremkommer et Forslag om Ordningen af en Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg, da at være velvillig overfor et saadant Forslag. Den Forbindelse, der har været i mange Aar, bør under ingen Omstændigheder afbrydes (Hør!).

Bramsen: Det var jo meget behageligt nu at høre af den højtærede Minister, at han ikke blot nærrede et godt Haab om, at den Finanslov, som vi kan vente i Aarets Løb, kan udvise Balance, men at han endogsaa er i Stand til at give visse Momenter udover dem, han allerede havde givet, som kan begrunde dette hans gode Haab. Jeg hørte med Interesse, at han ventede endnu højere Udbytte af Statsbaneverksomheden. Jeg sagde i mit første Foredrag, at han havde allerede taget ind som ekstra Indkomst 2,357,000 Kr. Nu skal der altsaa, hvad naturligvis ingen har kunnet vente, endnu komme et Beløb, som for den Sags Skyld altsaa allerede kunde have været opført her paa Lovforslaget. Jeg har sagt, at her var optaget alle de Poster eller i alt væsentligt alle de Poster, der kunde blive Tale om, undtagen Forbrugsafgifter, det er den højtærede Minister ogsaa enig med mig i. Nu skal der altsaa paa de andre Poster komme endnu noget — lad os saa haabe det. Jeg er meget tilbøjelig til, hvis det kunde lykkes mig, for en Gangs Skyld at lade være at se pessimistisk paa vore finansielle Forhold, og hvis noget skulde kunne bidrage dertil, skulde det være den højtærede Ministers forhaabningsfulde Syn paa disse Forhold, thi det kan ikke bestrides, at der har været andre Forhold, andre Tider, hvor Ministeren ikke har set slet saa glad paa disse Ting. Nu har han ogsaa faaet mange Penge at raade over, ja i en kort Tid endda en 4—5 Millioner Kroner, som han slet ikke havde kunnet gøre Regning paa, og saa maa det jo indrømmes, at Stillingen har forbedret sig. Vi har endogsaa for første Gang et Statsregnskab, som viser et Overskud, der, selv om det